

	1. מסכת מגילה דף ז עמוד א שלחה להם אסתר לחכמים: כתבוני לדורות ...
3. מסכת מגילה, יא:א אמר רב: שמלך מעצמו אמרי לה לשבח, ואמרי לה לגנאי. אמרי לה לשבח - דלא הוה איניש דחשיב למלכא כוותיה, ואמרי לה לגנאי - דלא הוה חזי למלכותא, וממונא יתירא הוא דיהב וקם. מלבי"ם: ... והוא רצה להשתרר עליהם בחזקה בממלכה בלתי מוגבלת, היה זה עקר התחבולה במה שהושיב הכסא בשושן, ובמה שעשה המשתה הגדול הזה, ובמה שצוה להביא את ושתי לפניו, כל אלה היו עצות עמוקות להוציא מגמתו אל הפועל להשתרר עליהם גם השתרר... ולכן הקדים ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המולך וכו', מספר כי אחשורוש לא היה מזרע המלוכה, 4. בבלי, מסכת מגילה יב:א והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים - משונים מיבעי ליה! אמר רבא: יצתה בת קול ואמרה להם: ראשונים כלו מפני כלים ואתם שונים בהם! אסתר רבה, פרשה ב בהראותו את עושר כבוד מלכותו... ר' לוי אמר בגדי כהונה גדולה הראה להם נאמר כאן תפארת גדולתו ונאמר להלן (שמות כ"ח) ועשית בגדי קדש לאהרן אחר לכבוד ולתפארת, מה תפארת האמור להלן בגדי כהונה גדולה אף תפארת האמור כאן בגדי כהונה גדול ספר דניאל, פרק ה ב'לשאצר אמר בטעם חמרא להייתי למאני דהבא וכספא די הנפק נבוכדנצר אבוי מן היכלא די בירושלים וישתון בהון מלכא וברבבנהו נשגלתה ולחנתה: ... (ה) בה נשעתה נפקו נפקה אצבען די יד אגש וכתבו ... 5. מסכת מגילה יב:א לעשות כרצון איש ואיש, אמר רבא: לעשות כרצון מרדכי והמן, מרדכי - דכתיב איש יהודי, המן - איש צר ואויב.	2. פרק א: א ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדדו ועד פוש שבע ועשרים ומאה מדינה: ב בימים ההם נשבת המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: (ג) בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל שריו ועבדיו חיל פנס ומדי הפתמים ושרי המדינות לפניו: (ד) בהראתו את עשר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: ... (ז) והשקות בכלי זהב וכלים מכלים שונים ויין מלכות רב כיד המלך (ח) והשתיה כדת אין אגס כי כן יסד המלך על כל רב ביתו לעשות כרצון איש ואיש:
7. מלבי"ם - פרק א: לכן חשב מחשבות להתנכל להראות כי לא לקח את ושתי מצד ייחוסה ולא על ידה הצליח למלוכה. כי נהפוך הוא, שהיא מלכה על ידו באופן שלא יצדק לקראה בשם "המלכה ושתי" רק "ושתי המלכה" (א:א) ושמה קודם למלכותה. וזה שנאמר "ותמאן" יען שהיא לפי דעתה "המלכה ושתי" (יב) שמלכותה מצד עצמה, על כן לא רצתה לבוא. ילקוט שמעוני: ועוד שלחה לו: שוטה טפש... דע כי אני בתו של בלשצר, בנו של נבוכדנצר, שהיה מתקלס במלכים... ואילו היה אבי קיים לא היה נותן אותך לי	6. פרק א יאן להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה היא: (יב) ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וקמתו בערה בו (יג) ויאמר המלך לסכמים ידעי קעתים כי כן דבר המלך לפני כל ידעי דת ודין ... (טו) כדת מה לעשות במלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש ביד הסריסים: (טז) ויאמר ממוכן לפני המלך והשרים ... (יז) כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להבזות בעליהן בעיניהן באמכם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה לפניו ולא באה: .. (יט) אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדת פנס ומדי ולא יעבור ... (כ) ונשמע פתגם המלך ... יעש המלך כדבר ממוכן (כב) וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש

	שָׂרָה בְּבֵיתוֹ ...
9. רש"י: אשר לא תגיד - כדי שיאמרו שהיא ממשפחה בזויה וישלחוה שאם ידעו שהיא ממשפחת שאול המלך היו מחזיקים בה: אבן עזרא: עשה זה מרדכי בעבור שתשמור תורת השם בסתר, שלא תאכל נבלות ותשמור השבתות ולא ירגישו המשרתים כי אם יוודע הדבר שמא המלך יכריחנה או יהרגנה כי בעל כורחה נתפשת מהר"ל, אור חדש: היה מרדכי חושש כי שיהיו יראים האומות שהמלכה תגדל מולדתה ותשפיל אחרים ובודאי הם חפצים לעשות המלכה מן האומה שלהם ובשביל כך יהיו חושבים להפיל את אסתר בלשון הרע, כמו שנעשה לושתי	8. פרק ב (ח) ויהי בהשמע דבר המלך ונתנו יזבהקבץ גְּעוּרֹת רְבוּת אֶל שׁוֹשֵׁן הַבֵּיכָה אֶל יַד הַגִּי וְתִלְקַח אֶסְתֵּר אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל יַד הַגִּי שְׁמֵר הַבָּשִׂים . . . (י) לא הגידה אֶסְתֵּר אֶת עֲמָהּ וְאֶת מוֹלְדֹתֶיהָ כִּי מֵרַדְכִי צִוְּהָ עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא תִגִּיד . . . יב ויזבהקיש תר ובערה ובערה לבוא אל המלך אַחֲשֻׁרוּשׁ מִקֵּץ הַיּוֹת לָהּ כִּדְת הַבָּשִׂים שְׁבִים עֶשֶׂר חֳדָשׁ . . . טז) וְתִלְקַח אֶסְתֵּר אֶל הַמֶּלֶךְ אַחֲשֻׁרוּשׁ אֶל בֵּית מְלָכוֹתָו בְּחֹדֶשׁ הַעֲשִׂירִי הוּא חֹדֶשׁ טֵבֵת בְּשָׁנַת שְׁבַע לְמַלְכוּתוֹ: (יז) וַיֵּאָהֵב הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר מִכָּל הַבָּשִׂים וְתִשָּׂא חַן וְחֶסֶד לְפָנָיו מִכָּל הַבְּתוּלוֹת וַיִּשֶׂם כֶּתֶר מְלָכוֹת בְּרִאשָׁהּ וַיְמַלִּיכָהּ תַּחַת וְשֵׁתִי: . . . (כ) אין אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי אסתר עשה כאשר הייתה באמנה אתו:
	10. פרק ג . . . (ב) וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתתפים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה (ג) ויאמרו עבדי המלך אשר בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך: (ד) ויהי באמכם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי: . . . (ו) ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו לו את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי: (ז) בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגזל לפני המן מיום ליום ומחדש לחדש שנים עשר הוא חדש אדר:
12. בבלי מסכת מגילה דף יג עמוד ב ישנו עם אחד אמר רבא: אמר ליה [המן] לאחשורוש: ישנו מן המצות בבלי מסכת מגילה דף יב עמוד א שאלו תלמידיו את רבי שמעון בן יוחאי: מפני מה נתחייבו שונאיהן של ישראל שבאותו הדור כליה? אמר להם: אמרו אתם! - אמרו לו: מפני שנהנו מסעודתו של אותו רשע דברים לג: ויאמר ה' מסיני בא ונזרח משעיר למו הופיע מהר פאכן ואתה מרַבֶּבֶת קִדְשׁ מִיְמִינוֹ אֲשַׁדֵּת למו אונקלוס אשתא אוריתא יהב לנא אבן עזרא (ע"פ רס"ג): אש דת למו - התורה שנתנה באש וברק.	11. פרק ג (ח) ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם אֶסְתֵּר מִפְּזֵר וּמִפְּכֹד בֵּין הַעַמִּים בְּכָל מְדִינֹת מְלָכוֹתָךְ וְדַתְיָהֶם שְׁנוֹת מִכָּל עַם וְאֶת דַּתִּי הַמֶּלֶךְ אֵינִם עֹשִׂים וְלִמְלַךְ אֵין נֹשֶׂה לְהַבְיָחֵם: (ט) אם על המלך טוב יכתב לאבדם יאמר המלך להמן הכסף בתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך: . . . ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך, ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה, ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשורוש נכתב ונתתם בטבעת המלך: . . . (יד) פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה: (טו) הרצים יצאו

	דחופים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהַדַּת נִתְּנָה בְּשׂוֹשׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהַמֵּן יֵשְׁבוּ לְשִׁתּוֹת וְהַעִיר שׂוֹשׁן נְבוֹכָה:
פרק ז ד כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרוג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו הסכשתי כי אין הצר שוה בגזק המלך	13. פרק ז ג וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר דַּבְּרֵי־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מֵגִיעַ אֲבָל גְּדוֹל לַיהוּדִים וְצוּם וּבְכִי וּמִסָּפַד שֶׁק וְאֶפֶר יֵצַע לְרַבִּים: . . . ח וְאֶת־פֶּתֶשֶׁן כְּתִבֵּיהֶדֶת אֲשֶׁר־נִתֵּן בְּשׂוֹשׁן לְהַשְׁמִידם וְנִתֵּן לוֹ לְהַרְאוֹת אֶת־אֶסְתֵּר וּלְהַגִּיד לָהּ וּלְצוּוֹת עָלֶיהָ לְבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֵּן־לוֹ וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנָיו עַל־עַמָּה: . . . י וְיִתְאָמֵר אֶסְתֵּר לְהַתֵּן וּתְצוּהוּ אֶל־מֶרְדֵּכָי: יא כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ יוֹדְעִים אֲשֶׁר כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבוֹא־אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־הַחֲצַר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא־יִקְרָא אֶתֶּת דָּתוֹ לְהַמִּית לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט־לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת־שֶׁרְבִיט הַזֶּהב וְתִיהָ וְאֵנִי לֹא נִקְרָאתִי לְבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם: יב וַיְגִידוּ לְמֶרְדֵּכָי אֶת דְּבָרֵי אֶסְתֵּר: יג וַיֹּאמֶר מֶרְדֵּכָי לְהַשִּׁיב אֶל־אֶסְתֵּר אֶל־תִּדְמִי בְּנִפְשָׁךְ לְהַמְלִיט בֵּית־הַמֶּלֶךְ מִכָּל־הַיהוּדִים: יד כִּי אִם־הַחֲרַשׁ תַּחְרִישִׁי בְּעַת הַזֹּאת כּוּחַ וְהִצְלָה יַעֲמוֹד לַיהוּדִים מִמְּקוֹם אַחֵר וְאֶת זִבְיֵת־אֲבִיךָ תֵּאבְדוּ וְיָמִי יוֹדַע אִם־לַעֲת כְּזֹאת הִגַּעַת לְמַלְכוּת: . . . וּבָכָן אָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־כֹדֶת וְכֹאֲשֶׁר אָבְדַתִּי אָבְדַתִּי:
15. רש"י ומחר אעשה כדבר המלך - מה שבקשת ממני כל הימים לגלות לך את עמי ואת מולדתי:	14. פרק ה . . . בַּיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר הַמְּלָכָה עֹמֶדֶת בְּסֹחַר בְּשֵׂאֵה חַן בְּעֵינָיו וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת־שֶׁרְבִיט הַזֶּהב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וְתִקְרַב אֶסְתֵּר וְתַגַּע בְּרֹאשׁ הַשֶּׁרְבִיט: . . . ד וְיִתְאָמֵר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֵּן הַיּוֹם אֶל־הַמַּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשִׂיתִי לוֹ: ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִהְרֵי אֶת־הַמֵּן לַעֲשׂוֹת אֶת־דְּבַר אֶסְתֵּר יָבֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֵּן אֶל־הַמַּשְׁתָּה אֲשֶׁר־עָשִׂיתָ אֶסְתֵּר: . . . ח אִם־מִצָּאתִי חַן בְּעֵינָי הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב לִתֵּת אֶת־שְׂאֵלָתִי וְלַעֲשׂוֹת אֶת־בְּקִשְׁתִּי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהַמֵּן אֶל־הַמַּשְׁתָּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָהֶם וְיִמָּחַר אֶעֱשֶׂה כְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ:
17. אבן עזרא אסתר פרק ח פסוק ח דע כי חכם גדול היה [מרדכי] והנה אחשורוש אמר לו עשה כל מה שתוכל כדי למלט עמך כי הספרים הראשונים שכתב המן נכתבו בשמי ונחתמו בטבעתי לא אוכל להשיבם כי כן דת מדי ופרס והעד בדברי דניאל שלא היה יכול דרוש להצילו והנה הוצרך מרדכי לכתוב כן דעו שהמלך צוה להמן שהיה משנה למלך שיכתוב כתב בשם המלך ונתן לו המלך טבעתו לחתום בה שיהרגו היהודים את אויביהם בשלשה עשר לחדש אדר והנה המן הפך הדבר שיהרגו היהודים ביום הנזכר וכאשר ידע המלך מחשבתו הרעה תלהו על העץ על אשר שלח ידו ביהודים הפך רצון המלך וזה פירוש ובבואה לפני המלך כאשר אפרש. . . והנה העד הנאמן שנתלה המן וצוה המלך להכתב ספרים אחרים ונחתמו בטבעתו כרצונו הראשון וזהו ובהפוך הוא:	16. פרק ח . . . ג וְיִתְוַסַּף אֶסְתֵּר וְיִתְדַבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְתִפְּלַל לִפְנֵי כַּגְּלוֹ וְתִתְחַנֵּן־לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת־כַּעֲת הַמֵּן הַאֲגִי וְאֶת מַשְׁכַּבְתּוֹ אֲשֶׁר חֲשַׁב עַל־הַיהוּדִים: . . . ה וְיִתְאָמֵר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם־מִצָּאתִי חַן לִפְנָיו וְכֹאֲשֶׁר הִדְבַּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֵנִי בְּעֵינָיו יִכְתֹּב לְהַשִּׁיב אֶת־הַסְּפָרִים מִמַּשְׁכַּבְת הַמֵּן בְּנֵי־הַמַּדְתָּא הַאֲגִי אֲשֶׁר כְּתַב לְאָבְד אֶת־הַיהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ: . . . ח וְאֶתֶּם כְּתַבו עַל־הַיהוּדִים כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְחַתְמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי־כְתַב אֲשֶׁר־נִכְתַּב בְּשֵׁם־הַמֶּלֶךְ וְנִחַתוּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ אֵין לְהַשִּׁיב: ט וַיִּקְרָא סִפְרֵי־הַמֶּלֶךְ בְּעַת־הַיּוֹם בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוֹאֲחֻדֶּשׁ סִינּוּ בְּשִׁלּוּשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכְתֹּב כָּל־אֲשֶׁר־צִוָּה מֶרְדֵּכָי אֶל־הַיהוּדִים וְאֵל הָאֲמִשְׁדָּרְפָּנִים וְהַפְּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת: . . . יד הַרְצִים רַכְבֵי הַרְכָּשׁ הָאֲמִשְׁתַּרְכָּנִים וַיָּצְאוּ מִבְּהָלִים וְדוֹחֻפִים בְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ וְהַדַּת נִתְּנָה בְּשׂוֹשׁן הַבִּיכָה: . . . יז וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל־עִיר וְעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דַּבְּרֵי־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מֵגִיעַ שְׂמִמָּה וְשִׁשּׁוֹן לַיהוּדִים מִשְׁתָּה וְיּוֹם טוֹב

18. פרק ט א ובשנים עשר חדש הוא חדש אדר בשלושה עשר יום בו **אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוח בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאייהם:** ב **נקהלו** היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשורוש לשלם יד במבקשי רעתם ואיש לא יעמד לפנייהם כי ינפל פחדם על כל העמים: ... טו **ויקהלו** היהודים [היהודים] אשר בשושן גם ביום ארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבגדה לא שלחו את ידם: טז וישאר היהודים אשר במדינות המלך **נקהלו** | **ועמד** על ינפושם ונחם מאיביהם ... כ **ויכתב מרדכי את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים** ... כא **לקים עליהם** להיות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום המשה עשר בו בכל שנה ושנה: כב פיימים אשר נחמו בהם היהודים מאיביהם והחדש אשר נהפך להם **מיגון לשמחה ומאכל ליום טוב** לעשות אותם **ימי משתה ושמחה ומשולח מנות איש לרעהו ומתנות לאיבויים:** כג **וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם:** ... כה ויבאה לפני המלך **אמר עמיהספר ישוב משבתו הרעה אשר חשב על היהודים** על ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ: ... כז **קימו וקבלו** [וקבלו] היהודים | עליהם ועל זרעם ועל כל הגללים עליהם **ולא יעבור** להיות עשים את שני הימים האלה **ככתבם וכזמנם** בכל שנה ושנה: כח והימים האלה נזכרים ונעשים **בכל ידור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר וימי הפורים האלה לא יעברו** מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם: כט **ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל ומרדכי היהודי את כל תקף לקים** את אגרת הפורים הזאת השנית: ל **וישלח ספרים אל כל היהודים אל שבע ועשרים** ומאה מדינה מלכות אחשורוש דברי שלום ואמת: לא **לקים** את ימי הפורים האלה בזמניהם כאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו **על ינפושם** ועל זרעם דברי הצמות ונעקתם: לב ומאמר אסתר קים דברי הפורים האלה **ונכתב בספר:**

19. בבלי מסכת שבת פחא: ויתיצבו בתחתית ההר, אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא: מלמד **שכפה הקדוש ברוך הוא עליהם את ההר כגיגית**, ואמר להם: אם אתם מקבלים התורה - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם... אמר רבא: אף על פי כן, הדור קבלוה בימי אחשורוש. דכתיב +אסתר ט+ **קימו וקבלו היהודים, קיימו מה שקיבלו כבר** רש"י: מודעה רבה - שאם יזמינם לדין למה לא קיימתם מה שקבלתם עליכם - יש להם תשובה, שקבלוה באונס. בימי אחשורוש - מאהבת הנס שנעשה להם.

יהושע פרק כד (יד) ועתה יראו את יקוק ועבדו אתו בתמים ויבאמת וקסירו את אלהים אשר עבדו אבותיכם בעבר הנהר ובמצרים ועבדו את יקוק (טו) ואם נע בעיניכם לעבד את יקוק **בחרו לכם היום את מי תעבדו** אם את אלהים אשר עבדו אבותיכם אשר בעבר מעבר הנהר ואם את אלהי האמרי אשר אתם יושבים בארצם ואנכי יביתי בעבד את יקוק: ... (כא) ויאמר העם אל יהושע לא כי את יקוק בעבד (כב) ויאמר יהושע אל העם **עדים אתם בכם כי אתם בחרתם לכם את יקוק לעבד אותו** ויאמרו עדים:

20. רש"י, אסתר ט:כח **משפחה ומשפחה - מתאספין יחד** ואוכלים ושותין יחד וכך קבלו עליהם שימי הפורים לא יעברו

דברים ט: ויתן ה' אלי את שני לוחת האבנים כתבים באצבע אלקים ועליהם ככל הדברים אשר דבר ה' עמכם בהר מתוך האש **ביום הקהל** דברים לג: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב

גר"א, אסתר ט:טז - ועמד - פירוש, **באחדות** גמור
גר"א אסתר ט:כג - וקבל היהודים - פירוש שכולם קבלו כאחד
רש"י שמות יט:ב - ויחן שם ישראל - כאיש אחד בלב אחד

21. בבלי מסכת מגילה דף יד עמוד א רב נחמן אמר: קרייתא זו הלילא